

Ungdomslejren for unge med epilepsi trækker unge fra hele landet. Her er de fanget under en af de mange pauser, som det er så vigtigt at holde for at undgå anfald. Stående forrest til højre er det formand Anne-Kristina Ladingkær. Siddende fra venstre i den grå trøje er det Anette Laugesen. FOTO: MIA SCHARFE

Unge epilepsiramte på landslejr

Omkring 25 unge i alderen 18-36 år bruger denne uge på at samles omkring fælles sociale aktiviteter. De har alle epilepsi

AF STEFAN HESTNES
she@fyens.dk

NYBORG: Gymnasiets kostskoleafdeling er i denne uge fyldt op med unge, der i større eller mindre grad er ramt af sygdommen epilepsi og bruger den årlige sommerlejr til at stifte nye bekendtskaber.

- Kammeratskabet er det allervigtigste, påpeger Annie-Kristina Ladingkær, der er formand for ungdomsudval-

get i Dansk Epilepsiforening. - Her oplever deltagere, at de ikke er annerledes end alle andre.

- Vi ved, at epilepsianfald kan fremprovokeres af stress, for lidt søvn og alkohol, fortæller formanden.

- Så vi holder en masse pauser på lejren her. Foruden de sociale aktiviteter har vi også kreativt værksted, taekwondo, fodbold og i aften skal vi danse salsa. En gang i løbet af ugen har vi et fagligt ind-

læg, og i år var det om børn og unge med epilepsi, oplyser Kristina Ladingkær.

- Mange af deltagerne bliver klar på mange af deres problemstillinger på sådan en lejr. Skal man for eksempel sige til en jobsamtale, at man har epilepsi?

Få anfald

- Selv siger jeg det, men jeg er da også så heldig, at jeg kun har få anfald. Jeg havde et her i juni, men det var så også to og et halvt år siden sidste anfald, understreger Kristina Ladingkær.

Der er stor forskel på lejr-deltagernes epilepsi. Nogle er som Ladingkær næsten an-

faldsfri, hvis de passer deres medicinering, mens andre er hårdere ramt.

- Vi skiftes til at have krampevagten i 24-timer af gangen. Vi har flest anfald onsdag og torsdag, for da er vi ved at være trætte, smiler formanden.

- Det hænder, at et anfald er så kraftigt, at vi får vedkommende indlagt. Det kan være, fordi krampene fortsætter, eller at det påvirker vejtræningen.

- Første gang jeg selv var til et arrangement i foreningen, kom jeg med en masse fordomme. Faktisk tror jeg, at vi selv har flere fordomme om os selv end normale men-

nesker, men jeg har mødt en masse vidunderlige mennesker her i foreningen.

Første gang

- Det er første gang, at vi holder ungdomslejr i Nyborg, og vi er glade for at være her, og fordi det ligger midt i landet, har vi heldigvis fået mange fra Sjælland med denne gang, fastslår Kristina Ladingkær.

- Det ligger centralt for ture i byen og også ture til stranden. Vi var i vandet i går, men der skal altid være en livredder med. Vi sætter ellers så få regler som muligt, men en af lederne skal altid være med på stranden, slutter formanden.

Anette fik først sin diagnose sent

AF STEFAN HESTNES
she@fyens.dk

NYBORG: Anette Laugesen kommer fra Suedsted ved Thisted og er med på ungdomslejren for tredje gang.

- Jeg er nok en af de mere heldige. Jeg får nogle absencer, hvor et af lemmerne pludselig kan spjætte ud, for-

tæller Anette Laugesen.

- Men heldigvis påvirker det mig ellers ikke, hverken fysisk eller psykisk. Og jeg prøver på at leve så normalt som muligt, selv om jeg er bange for folks fordomme.

- Det har været lidt hårdt hele tiden i skolen at skulle bevise, at man ikke er dum. Det har jeg følt mig presset af.

Anette Laugesen vil gerne ind på musikonservatoriet og senere undervise i fløjte.

- Det skal nok lykkes, måske ikke i første forsøg, men så i anden omgang, understreger hun.

Arveligt tilfælde

- Jeg var 17 år, inden de fandt ud af, hvad jeg fejlede og i mit

tilfælde er det arveligt, konstaterer Anette Laugesen.

- Vi med epilepsi føler os nok lidt annerledes, fordi der er for lidt information om sygdommen. Men efter at jeg har fået en dejlig kæreste, der ikke har epilepsi, er der kommet mere ro på, siger hun og fortsætter:

- Lejren her giver mig nye

venner. Her er vi alle individuelle mennesker, men det er fælles for alle, at vi føler os anderledes. Folk omkring os har også tendens til at pakke os ind i vat. Også mine forældre, indrømmer Anette Laugesen.

- Men selv om folk mener det godt, skal vi prøve at leve lige så normalt som alle andre.

g
n
P
d
i
g
tr
se
sv
G
vi
st
ka
se
Ja
be
re
ge
nu
ke
str
in
LE
Fl
LE
He

La
U
cha
der
om
bit
lers
blev
Med
and